Но си най потрѣбна
Нѣма си безгласна
Но и тъй прекрасна
Слаба си ухилна
Но и пакъ всесилна
Вселенна поклащашь
Сичко преображашь

Земята раздигашь
И небето стигашь
Нищо дарба нѣмашь
А звѣздитѣ снѣмашь
Радвай ся парице
Всесилна царице.

Ти патрици прославявашь
Ти попове освѣтявашь
Ти безумни умудрявашь
Ти старици подмладявашь
Ти и грозни раскрасявашь
Ти си добрѣ свѣта управяшь
И какво ти не направяшь
Родения за мотика
Поставяшь го ти владика
Направяшь го и патрика
Недостойния грехъ Тебя
Вмени добрости обсебя
Сичко съ Тебѣ ся лесно върши.